

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/566/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713204140
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6713204140.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovéj a Mgr. Dušana Ďuriana, v právnej veci navrhovateľky W. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. K. XX, A., proti odporcovi N. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XX, XXX XX R. R. H., o určenie príspevku na výživu a úhradu niektorých nákladov nevydatej matke, o odvolaní navrhovateľky a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 11C/37/2013-147 zo 04. 07. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v prvom výroku o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľke 520,61 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a vo výroku o povinnosti odporcu nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 3,70 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku p o t v r d z u j e.

Odvolanie navrhovateľky proti tretiemu výroku rozsudku, ktorým v prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľky zamietol, odmieta.

Odvolacie konanie o odvolaní odporcu zastavuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania voči navrhovateľke nepriznáva.

odôvodnenie:

O návrhu navrhovateľky, ktorým sa domáhala od odporcu zaplata sumy 1.280,61 Eur ako polovice nákladov na zakúpenie tehotenského oblečenia, nákladov na plnohodnotnú výživu tehotnej ženy a zakúpenie liekov, polovice nákladov na zakúpenie detskej výbavičky pre očakávané dieťa, výživného na maloleté dieťa s predpokladaným termínom pôrodu 25. 09. 2012 vo výške 120 Eur mesačne po dobu 28 týždňov (840 Eur) a príspevku na výživu seba vo výške 80 Eur mesačne od 27. 08. 2012 až do 26. 08. 2014 od odporcu po vylúčení nároku dieťaťa na výživné na samostatné konanie okresný súd rozhodol tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke 520,61 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a prispievať jej na výživu sumou 80 Eur mesačne od 01. 07. 2013 až do 26. 08. 2014, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. Vo zvyšku návrh navrhovateľky zamietol a odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 3,70 Eur.

Suma 520,61 Eur je súčet polovice nákladov na obstaranie detskej výbavičky 232,35 Eur a sumy 88,26 Eur ako zostatku matkou uplatnených nákladov na zakúpenie tehotenského oblečenia, doplnkov stravy a liekov po úhrade sumy 120 Eur odporcom na základe predbežného opatrenia nariadeného Okresným súdom Banská Bystrica dňa 17. 08. 2012 pod č. k. 31P/210/2012-20 a sumy 200 Eur ako zročného výživného na navrhovateľku za obdobie 10 mesiacov vo výške rozdielu priznaného navrhovateľke

uznesením o nariadení predbežného opatrenia sp. zn. 31P/210/2012 a výživným určeným súdom v konaní 11C/37/2013.

V dôvodoch rozhodnutia okresný súd osobitne nerozvedol, ktorého nároku sa týka tretí výrok, ktorým v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľky zamietol, ale porovnaním nárokov uplatnených v žalobe a rozsudkom okresného súdu priznaných je zrejmé, že žaloba bola zamietnutá len v časti o zaplatenie 120 Eur, ktoré na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom navrhovateľky podľa uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica o nariadení predbežného opatrenia už odporca zaplatil.

Navrhovateľkou uplatnené trovy konania vo výške 18,10 Eur ako cestovné z A. do U. na pojednávanie, ktoré sa dňa 07. 06. 2013 odročilo v dôsledku ospravedlnenia odporcu, neuznal ako účelne vynaložené. Odporcovi uložil, aby zaplatil navrhovateľke náhradu trov konania len vo výške 3,70 Eur vo výške cestovného hromadným dopravným prostriedkom z Detvy do Zvolena.

Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie obaja účastníci. Odporca odvolanie vzal v celom rozsahu späť a na základe jeho dispozitívneho úkonu odvolací súd odvolacie konanie o jeho odvolaní podľa § 207 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zastavil.

Navrhovateľka v zákonnej lehote na podanie odvolania doručila Okresnému súdu Zvolen odvolanie proti prvému a štvrtému výroku rozsudku okresného súdu (č. I. 160 - 161 spisu). V ňom namietala, že okresný súd, hoci správne zistil skutkový stav čo sa týka úhrady polovice jej nákladov spojených s tehotenstvom vo výške 88,26 Eur a polovice nákladov na kúpu výbavičky vo výške 232,35 Eur a rozdielu príspevku na výživu navrhovateľky vo výške rozdielu medzi sumou priznanou predbežným opatrením a rozsudkom, pri vydaní svojho rozhodnutia v časti týkajúcej sa doplatenia rozdielu príspevku na výživu navrhovateľky nerozhodol správne. Obdobie, za ktoré je odporca povinný doplatiť navrhovateľke rozdiel na výživnom od augusta 2012 do júna 2013, nie je 10 mesiacov ale 11 mesiacov. Z tohto dôvodu mal okresný súd odporcovi uložiť povinnosť doplatiť na výživnom navrhovateľke nie 200 Eur ale 220 Eur. Navrhla, aby v prvom výroku zmenil odvolací súd rozsudok okresného súdu tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 540,61 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Nesúhlasila s názorom okresného súdu, že doprava osobným motorovým vozidlom Škoda Felícia Combi vzhľadom na vek dieťaťa a jeho potreby, ktoré si ako choré musela so sebou vziať na pojednávanie 07. 06. 2013 a ponáhľať sa späť do Detvy, aby vyzdvihla svoje druhé školopovinné dieťa vo veku 7 rokov, neboli účelne vynaložené náklady na dopravu. Súd mal prihliadnuť aj na skutočnosť, že odporca výhrady voči úhrade cestovných nákladov navrhovateľky na pojednávaní dňa 04. 07. 2013 nemal. Žiadala, aby odvolací súd v tejto časti zmenil rozsudok okresného súdu a uložil odporcovi nahradiť jej trovy konania vo výške 18,10 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Dňa 10. 09. 2013 doručila navrhovateľka Okresnému súdu Zvolen podanie odoslané z Pošty A. - sídlisko 09. 09. 2013 označené ako Doplnenie odvolania § 205 ods. 2 písm. f/, § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p., v ktorom uviedla, že chce doplniť svoje odvolanie a to napadnutím tretieho výroku rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 11C/37/2013-147 z dôvodu, že pri spisovaní vyjadrenia k odvolaniu odporcu a podrobnom preštudovaní všetkých rozhodnutí Okresného súdu Zvolen v predmetnej veci dospela k názoru, že súd svojimi rozhodnutiami porušil ustanovenie § 74 ods. 2 písm. c/ Zákona o rodine, článok 6 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd, čím došlo k poškodeniu záujmu a práv maloletého dieťaťa tým, že už v priebehu konania vydal súd uznesenie, ktorým vylúčil konanie o výživnom na maloletú R., nar. XX. XX. XXXX na samostatné konanie pod sp. zn. 5P/212/2013, hoci si žalobou v tomto konaní neuplatňovala nároky na výživné dieťaťa, ktoré ešte nebolo narodené, ale nárok na úhradu nákladov na zabezpečenie výživy dieťaťa po dobu, počas ktorej jej patrí materská dovolenka podľa § 74 ods. 2 písm. c/ zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“). Ide o nárok tehotnej ženy, ktorý pôrodom zaniká. Návrh na určenie výživného na maloleté dieťa podala spolu s návrhom na určenie otcovstva a Okresný súd Zvolen o nich rozhoduje v konaní vedenom pod sp. zn. 15P/43/2012. Vec vylúčenú z konania 11C/37/2013 na samostatné konanie zapísanú na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 5P/212/2013 okresný súd zastavil v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľkou po nesprávnom poučení súdu, že súbežne prebiehajú dve konania o tom istom nároku (na výživné na dieťa), čo nie je prípustné. Dňa 04. 07. 2013 v konaní 11C/37/2013 okresný súd zamietol návrh tehotnej ženy

na zabezpečenie výživy dieťaťa po dobu, počas ktorej by žene patrila materská dovolenka, uplatnený vo výške 840 Eur. Žiadala zmeniť rozsudok okresného súdu aj v treťom výroku tak, že odporcovi bude uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľke 840 Eur na zabezpečenie výživy pre maloletú K. po dobu, počas ktorej by navrhovateľke patrila materská dovolenka. Opätovne sa dožadovala aj zmeny rozhodnutia okresného súdu vo výroku o trovách konania.

Ďalšie doplnenie odvolania, ktoré je súčasne vyjadrením k odvolaniu odporcu, doručila navrhovateľka Okresnému súdu Zvolen 20. 09. 2013, v ktorom tvrdí, že správnosť jej názoru o dlžnom výživnom za obdobie 11 a nie 10 mesiacov vo výške 20 Eur potvrdzuje aj správa pre adresáta na poštovej poukážke, ktorú napísal odporca v mesiaci jún 2013, že jej posla splátku č. 11 za mesiac jún 2013. Iba v tomto podaní navrhovateľka tvrdí, že súd prvého stupňa porušil ustanovenie § 147a ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku, ak o jej návrhu na náhradu trov odročeného pojednávania nerozhodol bez zbytočného odkladu. Rozhodnutie o nárokoch podľa § 147a pritom nemá vplyv na rozhodnutie o náhrade trov konania. Okresný súd o jej návrhu na priznanie paušálnej náhrady škody podľa § 147a ods. 1 O. s. p. z 15. 06. 2013 vôbec nerozhodol. V tomto stanovisku a doplnení odvolania navrhovateľka podrobne rozoberá, z akého dôvodu nie je možné považovať ospravedlnenie odporcu z neúčasti na pojednávaní 07. 06. 2013 za ospravedlnenie bez zbytočného odkladu a vážnych dôvodov.

Správnosť výpočtov o doplatku rozdielu príspevku na výživu nevydatej matky ponechal odporca na rozhodnutie odvolacieho súdu. Nesúhlasil, aby bol zaviazaný zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 18,10 Eur vyčíslených podľa zákona o cestovných náhradách č. 283/2002 Z. z.. Rozhodnutie súdu je podľa jeho názoru v súlade s vyhláškou č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy.

Odvolanie sa podľa § 204 ods. 1 O. s. p. podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť podľa § 205 ods. 3 O. s. p. len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Doplnenie odvolania navrhovateľkou, ktorým napáda aj tretí výrok rozsudku okresného súdu č. k. 11C/37/2013-147 zo 04. 07. 2013 bolo doručené odvolaciemu súdu po uplynutí 15-dňovej lehoty na podanie odvolania. Rozsudok okresného súdu prevzala navrhovateľka 18. 07. 2013. Dňom nasledujúcim od 19. 07. 2013 jej začala podľa § 57 ods. 1 O. s. p. plynúť zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania, ktorej posledný deň pripadol na 02. 08. 2013. Odvolanie proti tretiemu výroku rozsudku okresného súdu podala navrhovateľka oneskorene, z tohto dôvodu odvolací súd jej odvolanie proti tretiemu výroku napadnutého rozsudku podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. odmietol. Len na vysvetlenie (z dôvodu, že v dôsledku oneskorene podaného odvolania vecnú správnosť tretieho výroku rozsudku odvolací súd nepreskúmava) odvolací súd uvádza, že sa navrhovateľka mylí, keď tvrdí, že na pojednávaní dňa 04. 07. 2013 okresný súd jej návrh o zaplatenie 840 Eur z titulu sumy potrebnej na zabezpečenie výživy dieťaťa po dobu, počas ktorej by žene patrila materská dovolenka podľa osobitného predpisu, zamietol. Tento nárok bol uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 11C/37/2013-102 z 18. 04. 2013 vylúčený na samostatné konanie, preto o ňom súd v konaní 11C/37/2013 nerozhodoval.

Predmetom odvolacieho konania na základe včas podaného odvolania navrhovateľky podľa § 212 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého je odvolací súd rozsahom aj dôvodmi odvolania viazaný, posúdiť, či okresný súd správne ustálil obdobie, za ktoré musí odporca doplatiť navrhovateľke rozdiel na výživnom oproti sume určenej uznesením o nariadení predbežného opatrenia vydaným Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 31P/210/2012 a výživným určeným rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 11C/37/2013-147, pretože navrhovateľka v odvolaní z 30. 07. 2013 proti rozhodnutiu súdu namietala iba to, že súd nesprávne ustálil dlžné výživné za obdobie 10 mesiacov od septembra 2012 do júna 2013 vrátane a správne mal súd uložiť odporcovi povinnosť zaplatiť dlžné výživné za 11 mesiacov od augusta 2012 do júna 2013 vrátane vo výške 220 Eur, čím by sa suma vyjadrená v prvom výroku rozsudku navýšila na 540,61 Eur a či navrhovateľke vznikol nárok na zaplatenie sumy 18,10 Eur ako výdavkov na cestovné z Detvy do Zvolena a späť v deň 07. 06. 2013, na ktorý Okresný súd Zvolen nariadil pojednávanie, ale bolo odročené bez prejednávania veci v dôsledku ospravedlnenia sa odporcu. Druhý výrok rozsudku okresného súdu nebol predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

Po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. dospel odvolací súd k názoru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné v žiadnom bode.

Návrh na nariadenie predbežného opatrenia doručila navrhovateľka Okresnému súdu Banská Bystrica 07. 08. 2012 a v súlade s týmto návrhom nariadil okresný súd predbežným opatrením, aby odporca prispieval na výživu navrhovateľky, ktorá očakávala narodenie maloletej R. sumou 60 Eur mesačne od 07. 08. 2012 vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. Podľa rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 31P/210/2012-20 vznikla odporcovi povinnosť platiť výživné už aj v mesiaci august 2012. Návrh vo veci 11C/37/2013, kde sa navrhovateľka domáhala rovnakých nárokov ako v konaní o nariadenie predbežného opatrenia, bol doručený Okresnému súdu Banská Bystrica iba 28. 08. 2012 a následne z dôvodov vhodnosti postúpený na Okresný súd Zvolen. Aj pre príspevok na výživu nevydatej matky podľa § 74 ods. 1 Zákona o rodine platí ustanovenie § 77 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého je možné priznať výživné iba od začatia súdneho konania (ak nejde o výživné pre maloleté dieťa). V konaní 11C/37/2013 teda mohol Okresný súd Zvolen priznať navrhovateľke príspevok na výživu len od 28. 08. 2012. Ak považoval okresný súd návrh na príspevok na výživu navrhovateľky za dôvodný, správne mal druhý výrok rozsudku znieť: „Odporca ... je povinný prispievať na výživu navrhovateľky ... sumou 80 Eur mesačne počnúc dňom 28. 08. 2012 až do ...“ a pri uložení povinnosti doplatiť zročné výživné za obdobie od 28. 08. 2012 mal zohľadniť príspevok na výživu zaplatený na základe predbežného opatrenia nariadeného Okresným súdom Banská Bystrica. Počiatok vyživovacej povinnosti odporcu vo vzťahu k navrhovateľke je napadnutým rozsudkom určený až na deň 01. 07. 2013. Z tohto dôvodu nemohol odvolací súd zmeniť rozhodnutie okresného súdu ani čiastočne v prvom výroku (že by uložil odporcovi povinnosť doplatiť rozdiel na príspevku na výživnom určený uznesením o nariadení predbežného opatrenia a rozsudkom okresného súdu za dobu od 28. 08. do 31. 08. 2013), keďže odvolaním navrhovateľky bol napadnutý iba prvý a štvrtý výrok rozhodnutia okresného súdu. Odporca, ktorého odvolanie pôvodne smerovalo proti celému rozsudku okresného súdu, vzal odvolanie späť. Zásada zákazu reformácie in peius (rozhodnutie v neprospech odvolateľa) platí aj pre občianske súdne konanie. Bez odvolania odporcu proti prvému výroku sa mohol odvolací súd zaoberať len tým, či vznikla odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke rozdiel na príspevku na výživnom za 11 mesiacov po 20 Eur alebo len za 10 mesiacov. Ak okresný súd stanovil počiatok vyživovacej povinnosti odporcu voči navrhovateľke na 01. 07. 2013 a nie na 01. 08. 2012, resp. 28. 08. 2012 nebolo možné odporcovi uložiť povinnosť zaplatiť navrhovateľke dlžné výživné aj za mesiac august 2012, ako sa toho dožaduje navrhovateľka. I keby formálne správnym výrokom určil okresný súd vyživovaciu povinnosť odporcu voči navrhovateľke odo dňa 28. 08. 2012 (okresný súd považoval v skutočnosti nárok navrhovateľky na výživné za dôvodný v celom rozsahu, o čom svedčí prvý výrok rozhodnutia, ktorým uložil odporcovi doplatiť navrhovateľke dlžné výživné za 10 mesiacov predchádzajúcich dátumu 01. 07. 2013 a koniec vyživovacej povinnosti ohraničil uplynutím dvoch rokov od začiatku vzniku nároku v zmysle § 74 ods. 1 Zákona o rodine na 26. 08. 2014, len nesprávne svoje výroky formuloval), nebolo by odvolanie navrhovateľky dôvodné. Navrhovateľka si neuvedomuje, že sa líšia dátumy začatia konania vo veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 31P/210/2012 a na Okresnom súde vo Zvolene pod sp. zn. 11C/37/2013 a tým aj obdobie, po ktoré v tom ktorom rozhodnutí mohol súd určiť výživné. Na výživné vo výške 80 Eur mesačne uplatnené v konaní 11C/37/2013 jej mohol vzniknúť nárok najskôr od 28. 08. 2012 a nie aj za celý august 2012 ako to navrhovateľka tvrdí. Správne potom okresný súd vypočítal zročné výživné len za obdobie 10 a nie 11 mesiacov ako to požaduje navrhovateľka.

Nezodpovedá skutočnosti tvrdenie navrhovateľky, že okresný súd opomenul rozhodnúť o jej návrhu na zaplatenie určitej sumy podľa § 147a Občianskeho súdneho poriadku. Podľa § 147a ods. 1 O. s. p., ak súd rozhodol o odročení nariadeného pojednávania na základe žiadosti účastníka z dôležitého dôvodu na jeho strane, ktorý zaviniel, alebo je výsledkom náhody, ktorá sa mu prihodila, má účastník vystupujúci v konaní ako protistrana, ktorý sa dostavil na pojednávanie, právo od neho požadovať sumu 15Eur. Sankcia 15 Eur za zbytočne odročené pojednávanie má zabrániť prietahom v konaní. S navrhovateľkou je možné súhlasiť len do tej miery, že postih za bezdôvodne odročené pojednávanie vo výške 15 Eur nie je totožným nárokom s nárokom na náhradu trov konania, čo je výslovne vyjadrené v § 147a ods. 6 O. s. p., podľa ktorého rozhodnutie o práve na zaplatenie 15 Eur podľa § 147a ods. 1 O. s. p. nemá vplyv na rozhodovanie o náhrade trov konania, ale navrhovateľka si nikdy nárok na zaplatenie 15 Eur podľa § 147a ods. 1 O. s. p. počas prvostupňového konania neuplatnila. Zo spisu je zistiteľné, že pojednávanie dňa 07. 06. 2013, na ktoré sa navrhovateľka riadne ustanovila, bolo odročené na žiadosť odporcu z dôvodu, že na rozkaz generálneho riaditeľa Zboru väzenskej a justičnej stráže pplk. Mgr. Eugena Balka

sa ako člen technickej skupiny zúčastní v dňoch 03. 06 - 07. 06. 2013 Medzinárodných majstrovstiev ZVJS vo vyhľadávaní omamných a psychotropných látok v Q.. Či dôvod uvádzaný odporcom bol vážnym dôvodom na odročenie pojednávania rozoberala navrhovateľka vo vyjadrení adresovanom Okresnému súdu Zvolen 15. 06. 2013, v ktorom sa dožadovala od odporcu náhrady trov škody vo výške 18,10 Eur za to, že sa na pojednávanie 07. 06. 2013 zbytočne ustanovila osobným motorovým vozidlom z dôvodov, ktoré v tomto podaní rozviedla. Žiadala od okresného súdu, aby uložil odporcovi povinnosť zaplatiť jej náhradu škody do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Nikde v tomto podaní ani v zákonnej lehote 15 dní podľa § 147a O. s. p. nežiadala navrhovateľka, aby súd rozhodol o povinnosti odporcu zaplatiť jej 15 Eur podľa § 147a O. s. p. bez zbytočného odkladu. Podľa § 147a ods. 5 O. s. p., ak sa právo podľa odsekov 1 a 2 neuplatní do 15 dní odo dňa, keď sa malo pojednávanie konať, toto právo zanikne. Prvýkrát sa o tomto nároku aj to v nesprávnej výške 18,10 Eur oproti zákonom stanovenej sume 15 Eur sa navrhovateľka dožadovala rozhodnutia podľa § 147a ods. 1 O. s. p. vo vyjadrení k odvolaniu odporcu, ktoré bolo doručené Okresnému súdu Zvolen až 20. 09. 2013. Okresný súd si správne návrh navrhovateľky na uloženie povinnosti odporcovi zaplatiť jej 18,10 Eur z titulu cestovných náhrad vyúčtovaných podľa zákona č. 283/2005 Z. z. o cestovných náhradách posúdil ako návrh na priznanie trov konania v uvedenej výške.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. vzniká účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, právo na náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Napriek tomu, že navrhovateľka bola v konaní len čiastočne úspešná, keď súd čiastočne jej návrh zamietol, na rozhodnutie o trovách konania aplikoval okresný súd § 142 ods. 1 O. s. p., hoci podľa výsledku konania mal aplikovať ustanovenie § 142 ods. 2 O. s. p.. I v tomto prípade platí, že nie je možné zmeniť rozhodnutie v neprospech odvolateľa tak, že by priznaná náhrada trov konania prvostupňovým súdom sa znížila (odvolateľkou je len navrhovateľka), preto sa odvolací súd zaoberal opäť len námietkou navrhovateľky, či je správne rozhodnutie okresného súdu, podľa ktorého jej má odporca zaplatiť náhradu trov konania iba vo výške cestovného hromadným dopravným prostriedkom a nie vo výške cestovného osobným motorovým vozidlom.

Cestovné patrí k nevyhnutným výdavkom osôb zúčastnených v konaní. Ide o hotové výdavky účastníka, ktoré ustanovenie § 137 O. s. p. radí medzi trovy konania. Nárok na cestovné podľa § 73 ods. 1 vyhlášky č. 543/2005 Z. z. má osoba zúčastnená na konaní, ktorá nemá trvalý alebo prechodný pobyt alebo nepracuje v mieste, kde sa konanie uskutočňuje alebo je predvolaná z miesta, kde sa dočasne zdržuje. Podľa § 73 ods. 2 vyhlášky č. 543/2005 Z. z. osobe zúčastnenej na konaní sa hradia skutočné účelné a hospodárne vynaložené výdavky cestovného verejným hromadným dopravným prostriedkom. Ak použila osoba zúčastnená na konaní vlastné motorové vozidlo, hradí sa jej cestovné ako pri ceste hromadným dopravným prostriedkom, okrem prípadov podľa § 74. V § 74 je ustanovené, že sa osobe zúčastnenej na konaní pri cestách vyplatí náhrada za cestu vlastným motorovým vozidlom, ak okolnosti prípadu vyžadujú, aby cesta bola vykonaná inak ako verejným hromadným prostriedkom. Navrhovateľkou popísané skutočnosti, z akého dôvodu použila osobné motorové vozidlo nie sú okolnosťami prípadu, ktoré by vyžadovali použitie iného ako hromadného dopravného prostriedku. Pojednávanie nebolo určené na skoré ranné hodiny, kedy by sa navrhovateľka nemohla uvoľniť ako matka dvoch detí, ani na neskoré popoludňajšie, kedy by sa musela venovať druhému školopovinnému dieťaťu. Ak okrem dojčenia maloletú R. matka aj prikrmuje, nebolo nevyhnutné vziať si dieťa vo veku 9 mesiacov so sebou na súdne pojednávanie.

Odporca, úspešný v odvolacom konaní, náhradu trov odvolacieho konania podľa § 151 ods. 1 O. s. p. nežiadal.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.